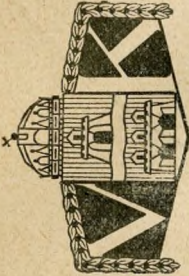

<h1 style="text-align: center;">Budapestre vonatkozó újságcikkek</h1>		Osztyalozás	
		Tárgy	725.092.1
Szerző:		Hely	Stefánia ut
Cím:		Idő	"1919"
Forrás:		Személy	
		(Köt. v. füz.)	(Oldal)
		1919. 4. 26	
(Hely) Új Lap		(Idő)	
(Hely) Bp			

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfehérvári házinyomda 1915.

(A Stefánia-ut) a pompás, a szeles, az aszfalttal burkolt, a nyírott fákkal szegélyezett, — ahol hajdan renyhe tőkések gummitalpas kocsija gurult halk morajjal; az utvonal, ahol dologkertül puccos kokottok villamos autója gördült hajdan nesz-telenül, mintha süppedő keleti szőnyegek borítják a talajt, megváltozott nagyon. A rügyetbontó fák apró levelei között aranyos kékben tör elő a tavaszthozó napsugár, a fehérszirmos virágu bokrok-eserjék ágai bólogva hajlandoznak friss ózonos illatot permetezve; a virágágyak piros tulipánjai, mintha kevélykednének forradalmas szép színükben. És az ut mentén a puha járdán, ahol hajdanta gögös dámák araszos cipősarka kopogott s piperkőe gazdag sarjak promenádoztak, — ma apró proletáregyemek futkosnak, enyelegnek, játszadoznak gond nélküli örömben. Sápadt, ványadt, viaszszínű kis arcukon a pajkos öröm mosolya foltozott, megkopott ruhácskájuk, megstoppolt harisnyájuk, az otrombaszabásu kis cipő nem tudják elrejteti az értékesen naiv gyermekes mozdulatokat. Tipegnek, topognak játszi gondtalansággal, köröskörül ragyogó fényözönben pompázik minden és tavaszi kéz simogatja, csókolgatja pirosra sápadt arcukat. Az illattal és étellel terhes levegő dallal, a proletárok szent, bus és diadalmas dalaival van tele. Az arasznyi kis proletárok összefogózva éneklék a munka himnuszát. És ennek a csodálatos, lázbahozó, őserjű dalnak a hangjai mellett elgondolkozunk. Ott látjuk a mult buskomorsága mellett már a jövő könnyű, főlzabaddult vidámságát, esilógó tekintetükben az öntudatnak, a lázadásnak, a diadalraébredésnek és a komoly dacnak lobogó lángját, a jövő boldogságos zálogát.